

Grib knoglen

Hvorfor medicinestuderende skal bruges til telefonvisitation

Klokken 07.59 – Jeg tager mit lydsole-rede gamer-headset på og gør mig klar til kamp!

Kl. 08.00 – Det er mandag morgen. Telefonerne ringer.

Kl. 08.02 – Der er 10 i kø på telefonen.

”Sundpraksis, du taler med Christine. Hvad kan jeg hjælpe med?”

En smartfrase, som jeg ofte benytter mig af i telefonen som velkomst. Herfra kan samtalen gå i alle retninger. Har Grethes søn fået børneorm igen? Eller har Grethe fået akutte bryst smerter og skal ringe 1-1-2?

Telefonvisitation bliver brugt i alle almen praksis, og det er et essentielt redskab til hurtigt at vurdere graden af sygdom og lidelse. Skal Grethe have en akut tid i dag, eller kan et blodtryk på 150/99 godt vente til næste uge?

I Sundpraksis skal alle igennem visitatoren, som kan være mig – den

medicinestuderende. Visitatoren vurderer, hvor akut patientens problemstilling er, og tilbyder evt. en tid eller beder lægen ringe tilbage på et passende tidspunkt afhængigt af problemstillingen og lægens tidsplan.

Det er derfor en nødvendighed at være skarp i sin visitation, da det er visitatoren, som afgør, hvem lægen skal se eller tale med hvornår og hvorfor. Særligt på travle dage, hvor akut-tiderne ikke hænger på træerne, er vigtigheden af at kunne visitere alt-afgørende. Og det kan vi, os medicinestuderende!

Men vi er ikke alene om det

Foruden supervision af lægerne får vi som medicinestuderende stor hjælp og støtte fra bl.a. sygeplejersker og sekretærer, som dagligt har ansvar for telefonvisitationen. Og som et fællesteam får vi fordelt patienterne. Vores forskellige baggrunde, uddannelser og kompetencer gør, at vi supplerer hinanden godt.

Telefonvisitation er en svær disciplin, som man først mestrer selvstændigt, når man er langt i sin specialuddannelse som læge. Almenmedicinerne har dels deres speciallægeanerkendelse, erfaring og viden, som gør dem i stand til at kunne udrede og endda opstarte behandling på baggrund af anamnesen, hvilket ikke er tilfældet for medicinestuderende. Derfor er vigtigheden af at vide, hvornår man skal konferere om patienterne og opsøge hjælp selvfølgelig stor. I visitationen som medicinestuderende skal mestre, er det ikke et spørgsmål, om Grethe skal ses eller hjælpes, men mere et spørgsmål om hvornår og hvordan.

pl, som man først mestrer selvstændigt, når man er langt i sin specialuddannelse som læge. Almenmedicinerne har dels deres speciallægeanerkendelse, erfaring og viden, som gør dem i stand til at kunne udrede og endda opstarte behandling på baggrund af anamnesen, hvilket ikke er tilfældet for medicinestuderende. Derfor er vigtigheden af at vide, hvornår man skal konferere om patienterne og opsøge hjælp selvfølgelig stor. I visitationen som medicinestuderende skal mestre, er det ikke et spørgsmål, om Grethe skal ses eller hjælpes, men mere et spørgsmål om hvornår og hvordan.

Hvorfor medicinestuderende som visitatorer?

Når man spørger kompagnon i Sundpraksis Rikke Weis er svaret simpelt; ”Høj faglighed, fleksibilitet og friske kolleger”. Der er bred enighed blandt lægerne i Sundpraksis om, at kvaliteten af visitationen hos de medicinestuderende er høj, da vi hurtigt omsæt-

Christine er klar ved telefonen i Sundpraksis. Foto: privat.

ter anatomisk og fysiologisk viden til at præcisere vores spørgsmål til patienterne, så de kan få et godt behandlingsgrundlag. Og i takt med, at vi kommer længere på studiet, får vi en sygdomsopfattelse og -forståelse, som gør, at vi også kan håndtere flere problemstillinger over telefonen og dermed aflaste både patient, læge og det øvrige personale ved at komme med forslag til behandlingsplanen, konferere med lægen og vende tilbage til patienten. På denne måde bruger lægen kortere tid på at drøfte en patient, og patienten kan måske hjælpes over telefonen. Da jeg startede i Sundpraksis efter 3. semester, var jeg den eneste medicinstuderende i praksis, og siden da er antallet vokset til fem stu-

derende, der arbejder på skift. Sundpraksis kan se fordelene i at bruge medicinstuderende til telefonvisitation, og vi kan kun anbefale andre studerende og praksis at gøre det samme!

Win-win for alle parter

Ved at ansætte medicinstuderende som visitatorer i almen praksis, får vi dels et indblik i et megafedt speciale, som vi ellers først bliver præsenteret for på 12. semester. Samtidig får praksis engagerede, kompetente og nysgerrige visitatorer med en ekspanderende medicinsk horisont og en stejl læringskurve. Derudover er der mulighed for, at flere medicinstuderende vælger almen medicin som speciale, når vi også bliver brugt i almen prak-

sis under studiet. Mine knap fire år i Sundpraksis har i hvert fald gjort, at jeg håber på at kunne blive i almen praksis hele mit liv. Gerne som læge på et tidspunkt. Kort sagt: Brug os til at gribe knoglen, vi er gode til det! //

Praksis får engagerede, kompetente og nysgerrige visitatorer med en ekspanderende medicinsk horisont og en stejl læringskurve.